

87-Giới May Áo Tắm Mưa Quá Lượng:

Phật tại nước Xá-vệ, lúc đó Tỳ-xá-khư-lộc-tử-mẫu đến chỗ Phật đánh lễ ngôi một bên nghe Phật nói pháp, Thế tôn tùy thuận nói pháp chỉ dạy cho được lợi hỉ rồi liền im lặng. Tỳ-xá-khư chấp tay bạch Phật: “Thế tôn, xin Phật và Tăng ngày mai thọ con thỉnh thực”, Phật im lặng nhận lời, bà biết Phật đã nhận lời liền đánh lễ Phật hữu nhiễu rồi ra về, về đến nhà ngay trong đêm đó lo liệu đủ các món ăn ngon. Đêm đó Phật và A-nan kinh hành ngoài đất trống, Phật ngẩng nhìn các vì sao rồi bảo A-nan: “Nếu bây giờ có người hỏi người hiểu biết về thiên văn là lúc nào sẽ mưa, người đó ắt sẽ nói là bảy năm nữa sẽ mưa. Nhưng này A-Nan-đến giữa đêm ngôi sao này diệt sẽ có ngôi sao khác xuất hiện, nếu lúc đó có người hỏi người hiểu biết về thiên văn là lúc nào sẽ mưa, người đó ắt sẽ nói là bảy tháng sau sẽ mưa. Nhưng này A-Nan-đến cuối đêm ngôi sao này diệt sẽ có ngôi sao khác xuất hiện, nếu lúc đó có người hỏi người hiểu biết về thiên văn là lúc nào sẽ mưa, người đó ắt sẽ nói bảy ngày nữa sẽ mưa. Nhưng này A-Nan-đến khi trời sáng ở phương Đông có đám mây hình tròn như cái bát giăng đầy trong hư không, đám mây này có thể làm mưa lớn, nước sẽ tràn đầy cống rãnh. Này A-nan, hãy bảo các Tỳ kheo đám mây hình tròn như cái bát này sẽ làm mưa có công đức trừ bệnh tật, nếu các Tỳ kheo muốn tắm thì nên đứng ngoài đất trống để tắm”, A-nan vâng lời Phật dạy đi thông báo cho các Tỳ kheo. Sáng hôm đó lúc trời mưa các Tỳ kheo tùy ý đứng ngoài đất trống tắm, lúc đó Tỳ-xá-khư đã chuẩn bị thức ăn xong trải tòa ngồi rồi sai Tỳ-sử đến bạch Phật: “Đã đến giờ thọ thực, xin Phật biết thời”. Tỳ-sử này đi đến trong Kỳ hoàn tìm các Tỳ kheo không thấy, nhìn qua lỗ cửa thì thấy các Tỳ kheo lỏa hình đứng tắm. Nhìn thấy rồi không vui nghĩ rằng: “Trong đây đều không có Tỳ kheo, đều là ngoại đạo lỏa hình không có hổ thẹn”, nghĩ rồi liền trở về bạch với Tỳ-xá-khư biết, Tỳ-xá-khư là người lợi căn nghe rồi liền biết ngày nay trời mưa lớn nên các Tỳ kheo lỏa hình đứng tắm ngoài đất trống, Tỳ-sử không biết nên mới nói lời này. Bà liền kêu một Tỳ-sử khác đến Kỳ hoàn đập cửa kêu lớn rằng: “Giờ thọ thực đã đến, xin tự biết thời”, Tỳ-sử này đến Kỳ hoàn làm y như lời bà dạy, lúc đó Phật cùng đại chúng đáp y mang bát đi đến nhà Tỳ-xá-khư. Đợi Phật và Tăng ngồi xong, Tỳ-xá-khư tự tay rót nước và dâng thức ăn lên cúng dường, sau khi Phật và Tăng thọ thực xong, bà lấy chiếc ghế nhỏ ngồi phía trước Phật nghe thuyết pháp rồi bạch Phật: “Thế tôn, xin cho con được nguyện”, Phật nói: “Chư-đa-dà-a-già-độ-a-la-ha-tam-miệu-tam-Phật-đà không cho cô được quá nguyện”, Tỳ-xá-khư nói: “Xin cho con được nguyện”, Phật nói: “Cho cô được nguyện, cô muốn được nguyện gì?”, Tỳ-xá-khư nói: “Con muốn được nguyện:

- Một là cúng cho Tỳ kheo tăng áo tắm mưa.
- Hai là cúng cho Tỳ kheo ni áo tắm.
- Ba là cúng thức ăn cho Tỳ kheo mới đến.
- Bốn là cúng thức ăn cho Tỳ kheo sắp đi xa.
- Năm là cúng thức ăn uống cho Tỳ kheo bệnh.
- Sáu là cúng thức ăn uống cho Tỳ kheo khán bệnh.
- Bảy là thường cúng cháo cho Tỳ kheo tăng.
- Tám là cúng thuốc thang và các vật cần dùng cho Tỳ kheo có

nhiều người quen biết hay ít người quen biết khi có bệnh duyên.

Phật hỏi: “Do nhân duyên gì cô muốn cúng áo tắm cho Tỳ kheo tăng?”, đáp: “Đại-đức, con ngày nay chuẩn bị xong thức ăn liền trải tòa ngồi và sai Tỳ-sử đến Kỳ hoàn bạch Phật đã đến giờ thọ thực, Tỳ-sử này nhìn qua lỗ cửa thấy các Tỳ kheo lửa hình đứng tắm ở ngoài đất trống nên trở về nói với con rằng: Trong Kỳ hoàn không có Tỳ kheo, chỉ có các ngoại đạo lửa hình không có hổ thẹn. Đại-đức, Tỳ kheo lửa hình ở trước Phật và trước Hòa thượng, A-xà-lê tắm thì thật là không có hổ thẹn. Vì thế con muốn cúng áo tắm cho Tỳ kheo tăng để mặc tắm mưa ở ngoài đất trống”, Phật lại hỏi: “Do nhân duyên gì cô muốn cúng áo tắm cho Tỳ kheo ni tăng?”, đáp: “Đại-đức, con cùng các cư sĩ nữ đến tắm trong sông A-kỳ-la, các Tỳ kheo ni cũng lửa hình tắm trong sông. Các cư sĩ nữ này nhìn thấy rồi tâm không vui chê trách rằng: Những người này ít phước đức, thân thô xấu không đẹp, bụng lớn, vú xệ, cần gì tu phạm hạnh. Đại-đức, người nữ lửa hình rất xấu xí, cho nên con muốn cúng áo tắm cho Tỳ kheo ni tăng”, Phật lại hỏi: “Do nhân duyên gì cô muốn cúng thức ăn uống cho Tỳ kheo khách mới đến?”, đáp: “Đại-đức, khách Tỳ kheo mới đến không biết chỗ nào nên đi chỗ nào không nên đi, đi đường lại mỗi mệt chưa được nghỉ ngơi, con muốn cúng thức ăn uống cho Tỳ kheo khách mới đến để sau đó vị ấy tùy biết chỗ nào nên đi, chỗ nào không nên đi”, Phật lại hỏi: “Do nhân duyên gì cô muốn cúng thức ăn uống cho Tỳ kheo sắp đi xa?”, đáp: “Tỳ kheo sắp đi xa nếu đợi đến giờ ăn, giờ Bát-đát-na hay phải đi khát thực thì bạn đồng hành sẽ bỏ đi, hoặc giữa đêm vào đường hiểm hoặc đi một mình ở ngoài đồng hoang. Con muốn cúng thức ăn uống để vị ấy không mất bạn, không bị lạc trong đường hiểm”, Phật lại hỏi: “Do nhân duyên gì cô muốn cúng thức ăn uống cho Tỳ kheo bệnh?”, đáp: “Đại-đức, Tỳ kheo bệnh nếu không được thức ăn uống ứng với bệnh thì bệnh khó lành, con muốn cúng thức ăn uống để bệnh của vị ấy mau lành”, Phật lại hỏi: “Do nhân duyên gì cô muốn cúng thức ăn uống cho Tỳ kheo khán bệnh?”, đáp: “Đại-đức, Tỳ kheo khán bệnh nếu đợi đến giờ ăn traong tăng hoặc phải đi khát thực thì việc chăm sóc cho Tỳ kheo bệnh sẽ thiếu sót trong việc nấu cơm, canh hay cháo hoặc thuốc thang hoặc đồ đồ bất tịnh... Con muốn cúng thức ăn uống cho Tỳ kheo khán bệnh để vị ấy chăm

sóc người bệnh không có thiếu sót”, Phật lại hỏi: “Do nhân duyên gì cô muốn thường cúng cháo cho Tỳ kheo tăng?”, đáp: “Đại-đức, nếu Tỳ kheo không ăn cháo sẽ đói khát, trong bụng cồn cào. Con muốn cúng cháo để các Tỳ kheo không bị khổ não”, Phật lại hỏi: “Do nhân duyên gì cô muốn cúng thuốc thang và các vật cần dùng cho Tỳ kheo có bệnh duyên có nhiều người quen biết hay ít người quen biết?”, đáp: “Tỳ kheo khi có bệnh duyên ắt rất cần thuốc thang và các vật cần dùng nên con muốn cúng. Đại-đức, lại nữa nếu con nghe có Tỳ kheo ở trú xứ nào chết mà Phật thọ ký cho vị đó là đã đoạn được ba phần kiết sử chứng quả Tu-đà-hoàn, không còn đọa trong ba ác đạo, chắc chắn được niết bàn, còn bảy đời nữa qua lại trong cõi trời người sẽ dứt hết khổ. Đại-đức, con sẽ hỏi: “Trưởng lão này có từng đến nước Xá-vệ không”, nếu con nghe Tỳ kheo này đã từng đến nước Xá-vệ, con suy nghĩ: “Trưởng lão này có thọ con cúng áo tắm mưa hoặc thức ăn uống mà con cúng cho Tỳ kheo khách, hoặc thức ăn uống mà con cúng cho Tỳ kheo sắp đi xa, hoặc thức ăn uống cho Tỳ kheo bệnh, hoặc thức ăn uống cho Tỳ kheo khán bệnh, hoặc cháo mà con thường cúng cho Tăng, hoặc thuốc thang và vật cần dùng mà con cúng cho Tỳ kheo có bệnh duyên thì xin cho con vì nhân duyên này mà được giác ý đầy đủ. Đại-đức, nếu con nghe có Tỳ kheo ở trú xứ nào chết mà Phật thọ ký cho vị đó là đã đoạn hết ba hạ phần kiết sử, làm yếu ba độc chứng quả Tư-đà-hàm, còn một đời nữa trở lại cõi này sẽ dứt hết khổ. Đại-đức, con sẽ hỏi... giống như đoạn văn trên cho đến câu xin cho con vì nhân duyên này được giác ý đầy đủ. Đại-đức, nếu con nghe có Tỳ kheo ở trú xứ nào chết mà Phật thọ ký cho vị ấy là đã đoạn hết năm hạ phần kiết sử chứng quả A-na-hàm, ở trên cõi trời bát niết bàn không còn trở lại trong nhân gian. Đại-đức, con sẽ hỏi... giống như đoạn văn trên cho đến câu xin cho con vì nhân duyên này được giác ý đầy đủ. Đại-đức, nếu con nghe có Tỳ kheo ở trú xứ nào chết mà Phật thọ ký cho vị ấy là sanh đã tận, phạm hạnh đã lập, việc nên làm đã làm xong, tự biết tác chứng, được chứng quả A-la-hán. Con sẽ hỏi:... giống như đoạn văn trên cho đến câu xin cho con vì nhân duyên này được giác ý đầy đủ. Đại-đức, như thế Tài phước đức của con được thành tựu, do nhân duyên này con nhiếp được Pháp phước đức”. Phật nói: “Lành thay Tỳ-xá-khư, ta cho cô được như nguyện này, cô hãy cúng áo tắm cho Tỳ kheo tăng... tám điều nguyện trên. Tỳ-xá-khư, đây là Tài phước đức thành tựu, do nhân duyên này nhiếp được Pháp phước đức”. Phật nói pháp cho Tỳ-xá-khư được lợi hỉ rồi cùng chư tăng ra về, về đến trú xứ Phật do việc này nhóm Tỳ kheo tăng rồi bảo các Tỳ kheo: “Từ nay cho các Tỳ kheo cất chứa áo tắm mưa, tùy ý mặc tắm ở ngoài đất trống”.

Sau khi Phật cho cất chứa áo tắm mưa, các Tỳ kheo liền may áo rộng dài, có Tỳ kheo thiếu dục tri túc hành hạnh đầu đà nghe biết việc này

tâm không vui liền đem việc này bạch Phật, Phật do nhân duyên này nhóm họp Tỳ kheo tăng rồi hỏi các Tỳ kheo: “Các thầy thật đã làm việc này phải không?”, đáp: “Thật đã làm thưa Thế tôn”, Phật liền quở trách: “Tại sao gọi là Tỳ kheo lại may áo tẩm rộng dài như thế”, quở trách rồi bảo các Tỳ kheo: Do mười lợi nên kết giới cho các Tỳ kheo, từ nay giới này nên nói như sau:

Nếu Tỳ kheo muốn cắt chứa áo tẩm mưa, nên may đúng lượng như sau: dài sáu gang tay của Phật, rộng hai gang tay rưỡi, may quá lượng chế định này thì phạm Ba-dật-đề.

Tướng phạm trong giới này là nếu Tỳ kheo may áo tẩm chiều dài, chiều rộng quá lượng chế định này thì phạm Ba-dật-đề. Áo tẩm quá lượng này nên cắt bỏ rồi vào trong Tăng bạch rằng: “Tôi may áo tẩm mưa chiều dài chiều rộng đều quá lượng phạm Ba-dật-đề, nay phát lồ sám hối không có che dấu”, Tăng nên hỏi: “Thầy đã cắt bỏ chưa?”, nếu đáp là đã cắt bỏ, Tăng nên hỏi: “Thầy thấy tội không?”, nếu đáp là thấy tội, Tăng nên nói: “Thầy hãy như pháp sám hối, sau chớ có tái phạm”. Nếu đáp là chưa cắt bỏ thì Tăng nên bảo cắt bỏ, nếu Tăng không bảo cắt bỏ thì tất cả Tăng đều phạm Đột-kiết-la; nếu Tăng bảo cắt bỏ mà không chịu cắt bỏ thì Tỳ kheo này phạm Đột-kiết-la.